

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ČERVENEC 2010 *** ROČNÍK XI. *** ČÍSLO 7

Citát inspirující:

Inu, ten zvláštní malý, potištěný, různě tlustý svazek papírů, zvaný kniha, je věru podivné zařízení, které ovlivní velkou část našeho konání na tomhle světě.

Bohumír Procházka

PRÁZDNINOVÁ

Vlak si hvízdá
začíná jízda
krajem bez povelů
bez moře starostí
snění si ustelu
na cestu pro štěstí
než sjedu na scestí
pracovní všednosti

Václav Franc

„POLSKÉ“ MOŘE



Nelekejte se, přátelé, nebyl jsem na dovolené u studeného Baltu, ale opravdu na řeckém ostrově Kos. Přesto měla naše dovolená celou řadu polských momentů, proto ten titulek. Předně nás obsluhovali v jídelně polští brigádníci, kterých bylo v našem hotelu mnoho. Bylo to příjemné, slyšet zase slovanský jazyk. Mimochodem, zopakoval jsem si ruštinu (v Řecku) a byl jsem překvapen, že po třiceti letech od maturity této řeči rozumím a jsem dokonce schopen v ní i komunikovat. Vždyť v hotelu jsem si přečetl informace na letáku v azbuce bez problémů. Za naši ruštinu jsme se tak trochu styděli a neuváděli ji v kolonce znalosti jazyků, ale jak se zdá, ve světě na ruštinu nepohlížejí skrz prsty jako v našich krajích.

Ale vraťme se k onomu polskému moři – v televizi jsem sledoval polský program a především teletext našich sousedů nás informoval o tom, co je u nás doma nového. Navíc spisovatel nemůže vyjet do zahraničí bez literatury, vzal jsem si tentokrát materiály z pražského veletrhu. Prostudoval jsem společensko-kulturní revue PROSTOR, neboť byla věnovaná tématu „Polsko vzdálené nebo blízké?“ a taky měsíčník pro literaturu a čtenáře Host, kde v části věnované světové literatuře přišla na přetřes opět polská problematika a otázky, jak se Poláci dívají na českou literaturu, atd. Pochopitelně jsem si zaznamenával postřehy a další zajímavosti, se kterými vás seznámím postupně v Kobře.

Ale taky jsem se koupal v moři, chytal bronz a jak potěší některé nemravý ve spolku – horňáci, ke kterým se řadím, si přišli na své. Prostě idylka.

A abych nezapomněl, ostrov Kos je kolébkou novověké medicíny, takže jsem musel navštívit Hippokratův platan, pod kterým prý léčil své nemocné. Hippokrates – otec medicíny (460 př.n.l. – cca 377 př.n.l.) zde na ostrově, ale i v medicíně, zanechal mnoho stop (vzpomeňme Hippokratovu přísahu lékařů). Takže jsem se u jeho platanu musel vyfotografovat.

Dovolená utekla, zbyly vzpomínky, foťák plný snímků a blok poznámek a nápadů. Krásná řecká krajina okořeněná polským příspěvkem. Prostě jedenáct nezapomenutelných dní.

Ale jedna věc mě přece jen na tom „polském moři“ trochu mrzí, asi nás s manželkou všichni považují za Němce, neboť, když jsem u baru pěkně po našem poděkoval za pivo („Děkuji!“), odpověděl mi polský barman překvapivě: „Bitte schön!“

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Petr Veselý (poezie) a Václav Franc (próza) získali čestná uznání na 9. ročníku literární soutěži Literární Varnsdorf 2010. Vyhlášení se konalo v sobotu 5.června 2010. Oceněné práce vyjdou ve sborníku, který vydá Městská knihovna ve Varnsdorfu v průběhu letošního roku.

- Povídka Václava France „Zvláštní kocour Ferda“ vyšla v Nymburském pábiteli , což je Zpravodaj klubu čtenářů Bohumila Hrabala (číslo 36, vyšlo květen 2010).

- V sobotu 19.června 2010 se konal stmeláč u proChora na chalupě. Akce se zúčastnilo 10 členů a přátel spolku (Procházka, Veselý, Zlatníková, Jindra, Teslík, Runčíková, Eberlová, Pluhařová, Žantovský, My - zpráva viz dnešní Kobra).

Václav

ČAJ 46 – MAĎARSKÝ HOST IMRICH FUHL

Je červenec a 3.Jičínské poetické jaro je stále v našich vzpomínkách. Škoda že se setkání nemohli zúčastnit původně přihlášení přátelé z Maďarska. Jako náhradu přijmete alespoň ukázky z tvorby dnešního hosta Imricha Fuhla, redaktora slovensky psaných Ľudových novin, které vycházejí v Maďarsku. Ačkoliv nepředpokládám, že vy umíte maďarsky (ani já nerozumím ani slovo z úvodní básně Jelenlét), jen pro zajímavost uvádím několik básní v tomto jazyce, ačkoliv Imrich píše pochopitelně i slovensky.

Letošní rok je i rokem 20.výročí spolku LiS při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně, a tak vám servíruji krátké ukázky tvorby bývalých členů spolku

Václav

ŠRÁMKOVA SOBOTKA

Letošní 54. Šrámkova Sobotka s mottem: „Šrámkovské variace“ se uskuteční ve dnech 3.-10.července 2010. Program a další podrobnosti najdete na <http://www.sramkovasobotka.cz/>.

Václav

DANA BERANOVÁ A JEJÍ AKTIVITY

Ahoj Lisáci,

byť se s vámi v poslední době nestýkám, nezapomněla jsem na vás a čas mého návratu určitě přijde. Do té doby si jen ráda přečtu vaše maily, které mi napoví, co právě děláte a jak se máte. Já po delší době tvůrčího půstu už zase píšu ostošest. Někteří z vás už vědí, že jsem se přidala ke kapele Řehečské kvarteto a právě s nimi se mohu realizovat i jinak. Píšu pro ně texty písniček a články o uskutečněných akcích. Budete li mít chuť, mrkněte na www.rehec.cz, odkaz řehečské kvarteto. Většina posledních článků je z mého pera, tedy vlastně notbooku. Je tam už i článek o naší první zahraniční cestě a kalendář akcí. Nejbližší tuto sobotu na vernisáži výstavy Fimfárum.

Mějte se hezky.

Dana

Týnišťská literární PARNAS

Typ lit. útvaru: próza a poezie (3 kategorie: A) 15-18 let, B) 19-25 let a C) nad 25 let). Zašlete dílo dosud nepublikované, psané na stroji či počítači, maximálně 3 příspěvky od jednoho autora. Zaslání příspěvku: poštou - adresa: Mgr. Jitka Březková, Smetanova 292, Týniště n. Orlicí 517 21. **Upozornění pro soutěžící: Práce nepodepisujte**, své jméno a příjmení, rok narození a písmeno kategorie napiště na lístek, který spolu s ofrankovanou obálkou (s vaší nadepsanou adresou - slouží ke zpětnému zaslání pozvánky na vyhlášení výsledků a seminář), pěti kopiemi vašeho soutěžního příspěvku (s očíslovanými stránkami), odešlete.

Dne **6. 11. 2010** se v malém sále KC Týniště n. Orlicí od 9:00 do 13:00 uskuteční slavnostní **vyhlášení výsledků**. **Všichni účastníci zde obdrží Ročenku vítězných prací - poštou se nezasílá!**
Uzávěrka: 31. 7. 2010

TACHOVSKÁ RENETA

Knihovna Městského kulturního střediska Tachov vyhlašuje 1.ročník literární soutěže. Soutěž je určena začínajícím autorům z celé ČR.

Téma pro ženy: DENÍK MANŽELKY. Téma pro muže: DENÍK MANŽELA

PRAVIDLA SOUTĚŽE:

Soutěž je určena pro začínající autory z ČR, kterým je více než 15 let. Je určena pro ženy i muže. Kategorie – PRÓZA. Soutěžící musí dodržet téma. Příspěvky mohou být v rozsahu maximálně pěti stran a

elektronické podobě. Každý autor může zaslat pouze jediný příspěvek ve 3 kopiích (příspěvky se nevracejí)

Osobní údaje (jméno, datum narození, bydliště, telefon, e-mail), musí autoři napsat na samostatný papír, musí připsat souhlas se zařazením svých osobních údajů do databáze soutěžících a se zveřejněním soutěžního textu.

Soutěžní příspěvky bude hodnotit porota. Hodnocení je anonymní, uděleno bude 1.-3. místo. 10 nejúspěšnějších bude publikováno ve sborníku nejlepších prací. Soutěž začíná 1.února 2010 a končí 31.srpna 2010! Vyhodnocení soutěže proběhne 9.října 2010 v sále Kina Mže v Tachově za účasti pozvaného hosta. Soutěžní práce spolu s osobními údaji a souhlasem účastníků soutěže je možné zasílat na adresu: Městské kulturní středisko - odbor knihovna, Hornická 1695, 34701 Tachov.

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Kateřina PEŠKOVÁ – SBOHEM, AMERIKO

Nakladatelství Eroika v roce 2009

Nevím, do jaké míry je novela mladé autorky Kateřiny Peškové (1978) autobiografická, ale vzhledem k tomu, že v jejím životopise najdeme údaj, že pracuje jako soukromá pečovatelka zejména v anglicky mluvících zemích (USA, Velká Británie), tak ve své novele dokonale zužitkovala znalost problematiky péče o nemocné a postižené v USA.

Za hlavního hrdinu knihy si vybrala osmadvacetiletého mladého muže Petra, který pracuje bez víza jako sociální pracovník „načerno“ v jedné agentuře. Ačkoliv zaskakuje za kolegu a mohl by se tiše vytrazit, neudělá to a pomůže klientovi, který bojuje o život, ale ... nakonec každý dobrý skutek musí být po zásluze potrestán.

Novela si pokládá otázky ceny života, ceny osobní svobody a hledá možnosti, jak začít nový život. Kniha mě zaujala, je napínavě napsaná, čerpá z výborné znalosti prostředí a otvírá trochu jiný pohled na problematiku medicíny, ošetrovatelství a péče o postižené, než na jaký jsme zvyklí u nás v Čechách.

Potěšilo mě, že autorka Kateřina Pešková, ač rodačka z Chomutova, vyrostla v Podkrkonoší (bohužel není uvedeno více), takže má blízko k našemu kraji. Nevím, jestli je kniha „Sbohem, Ameriko“ její první kniha, v každém případě jsem zvědav na další literární počiny nadějně autorky.

Václav

P.S. Na internetu jsem objevil, že Kateřina Pešková vydala v nakladatelství Poutník v roce 2007 knihu Hory nepláčou. Napsala ji anglicky („Conan the valorous“) a do češtiny ji přeložil Jan Kantůrek.

Ohlasy: Jičínské poetické jaro

Ve dnech 21.-23. května se uskutečnilo 3. Jičínské poetické jaro – setkání literárních klubů ze Slovenska, Polska a Čech. Jeho organizátorem je LIS/ Literární spolek v Jičíně/ a městská knihovna. Na setkání se podařilo organizátorům získat grant, podporu města i několika místních podnikatelů. Mezi organizátory byla z našeho střediska Draga Zlatníková, mezi účastníky pak Jana Jirásková a Věra Kopecká. V úvodu pátečního podvečera pozdravili účastníky hosté europoslanec ing. Oldřich Vlasák a místopředseda Senátu PČR MVDr. Jiří Liška. Po té se představili zástupci jednotlivých klubů. Při bohatém večerním rautu byl dostatek prostoru na výměnu zkušeností i neformální popovídání. V sobotu se konalo oficiální zahájení, kde po uvítání ředitelkou knihovny zazněly verše vždy jedné reprezentantky z Polska, ze Slovenska a z Čech. Pak byl upřesněn odpolední program – výlet do Prachovských skal, určena místa zastávek a autoři, kteří na těchto stanovištích přečtou své ukázky. A tak se odpoledne na přírodní scéně Prachovských skal postupně představili všichni zúčastnění autoři. A posluchači byli vnímaví a pozorní. Výměna knížek a kontaktů i rozhovory pokračovaly ještě večer a dlouho do noci. Setkání asi třicítky autorů bylo dobře připravené a probíhalo v srdečné a přátelské atmosféře.

Zapsala: Věra Kopecká

Text vyjde v bulletinu Východočeské pobočky Obce spisovatelů

OHLAS NA SBORNÍK LISU

Coby novic účastník letošního Jičínského poetického jara jsem nadšeně brouzдал prostorami knihovny a chtivě sbíral nachystaný materiál (tiskoviny, časopisy, almanachy a sbírky), tiše přitom vzdychaje. Dostavila se totiž vtíravá myšlenka: Kde se berou všichni ti oduševnění lidé, kteří zvelebují záhonky poezie? Vypěstoval snad všechny tyto odrůdy člověčenství tahoun Václav Franc s přáteli nebo jde pouze o souhrn náhod? Verzi, že by je zmíněný lékař naklonoval, jsem vyloučil.

Poučení jsem objevil v zasvěceném sborníku zv. „Dvacet let ...“ Je zde detailně zmapován zrod i vývoj LiSu doložený fotografiemi. Určitě bych mohl LiS chválit, by vynášet až do nadoblačných výšin, ale to by zpychl, možná časem okoral. Vzhledem k faktu, že festivalu se

zúčastnili zástupci mnoha literárních spolků, uvedená publikace jim bezbolestně napoví, jak na věc. Kvalitní zázemí a pár lidí ochotných udělat něco navíc.

A ještě něco mě přímo trklo. To, že nám nejmíc schází **STMELÁČ!**
Jaroslav Schnerch

Stmeláč LISu19 06 2010

Vydávám pokyny kam čůrat, kde je voda. Říkají, ať zapálím oheň. Každý buřta, My (z Vietnamu, další její přízviska neznám) je na gymplu, Josef má pětasedmdesát. Tvrdí o sobě, že se ženskýma skončil před pěti lety. Tak takový rozdíl mezi námi. Nojo.

Ale tady jsme kvůli literatuře. Rychle buřty. Řeči. Ač jsme nepředpokládali, postupně téměř každý vytahuje papíry a čte svoje poslední věci. Rozbor byl by dlouhý. Srovnávám si, co a jak znělo tu třeba před pěti lety. Jedno je jasné - rosteme. Hana - to už nejsou naivní básničky. Má svou poezii propracovanou.

Draga - překlady. Náročné verše. Vysvětluje co je podstročník. Ilona - z banální příhody skvělá povídka. Václav - Václav skvělá kapitola a hvězda večera. Svě věci, pak oblíbeného Gellnera, Tomana, Horu, Šrámka. Vše nazpaměť. Dal jsem mu svou poslední Plzeň, zaslouží si ji.

Jo Petr. Petr reaguje na fotbalové bláznění a bitky fanoušků. To není jen satirická povídka. To je no analýza naší společnosti. Alespoň jednoho jejího příběhu.

Josef - ten moudře pokyvoval, taky přispěl názorem a hlavně Šrámkem. Bagr fotil a natáčel, My otravovala s kočkou, ale naopak neotravovala s výbornými řízky.

Slyšené. Václav, který se označil jako Dremola z polí. Když vidím některé rodiče, tak se těm dětem ani moc nedivím. Je potřeba sekat příkopy. Ale důkladně. Odtud se TO všechno šíří. Kouzelně vyprávěl o tom, jak vzniká básník. Ze zamilovanosti. V šestnácti letech. V Oděse. Podstatou bylo, jak ta holka utíkala za tím vlakem a pořád mávala. Každý má své nádraží, ale to moje je nejkrásnější.

Hana - Je potřeba mít svůj KONTEXTOVEJ ZÁPISNÍK. Aurora foreális je Polární záře.

Pak už se nestalo vůbec nic podstatného. Akorát že přací balónek vypouštěný v 23:15 letěl krásně ale jen kousek, protože tam byl strom. Ilona ho sundala. Akorát že kočka vylezla na smrk a Petr měl pravdu: Kočky umějí lézt jen nahoru. Ilona ji sundala.

Přítomno 9, přespalo 6, vlastně 7 počítáme-li kočku. Zůstala tam jedna čepice černá, je Václava a jedno víno červené. Je nás všech.

proChor



ProChor jako pan domácí na stmeláči s nezvyklým nástrojem
(povšimněte si domácí obuvi).
Nebo to byl letos STLEMÁČ?!

Foto: žantovský ze stmeláče 15.června 2007

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 11. Číslo 7. Červenec 2010.
(6. července 2010)
www.ikobra.cz